

Samu Katalin méltatása (Tóth Sándor)

Magyar Kultúra Napja,-2012.január 22.

Mélyen Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Kellenek ezek az ünneppi alkalmak, amikor méltatjuk azokat az embereket, akik a felvidéki magyarság kultúrmunkásai közül példaképpé állíthatók.

Most a Rozsnyói járás magyarjai nevében egy olyan embert szeretnénk bemutatni, aki egész életét a magyar kultúrának, azon belül a kórusmozgalomnak, a zenének szentelte.

A Csemadok Rozsnyói Területi Választmánya egyhangúlag Samu Katalint találta méltónak arra, hogy a rangos kitüntetés méltó várományosa lehessen.

Rimaszombatban született Samu István református lelkész és Koskó Lenke első gyermekeként.

Nem volt kegyes hozzá a sors, hisz mozgáskorlátozottként nem játszhatott önfeledten kortársaival, nem ízlelhetette a boldog gyermekkor szabadságát még akkor sem, ha szépeplékű szülei mindent próbáltak biztosítani számára.

Másik oldalon viszont megáldotta őt a Teremtő abszolút hallással, ritmusérzéssel, több mint háromoktávnyi hangterjedelemmel és kiváló emlékező tehetséggel.

A zenélés, azon belül is a zongora tette teljessé életét.

Önszorgalomból, kezelő orvosai tiltakozásának ellenére a Kassai Konzervatórium tanulója lett. Az akkori viszonyok mellett vonattal, autóbusszal utazgatott két mankó segítségével. Ez bizony merész vállalkozás lehetett, s talán egyedüli is a maga nemében.

De Kati vasakarata, szorgalma és a zongora iránti megszállottsága minden nehézséget leküzdött. Három évi szívós, kitartó utazgatás után megálljt parancsolt neki az idő.

Az utolsó éveit sajnos romló egészségi állapota miatt nem tudta befejezni, de mégis zenepadagógus lett. Pelsőc és vonzaskörzetének zenét szerető gyermekei nála sajátították el a zongora és az ének alapjait. Nagyon sok tehetséges fiataalt indított el ezen a pályán.

A zongoratanítás mellett gyermekénekkart alapított, a pelsőci kórusa után pedig 1970-ben női kórust szervezett.

A Tavaszi szél után a Galántai Kodály Napokon ezüst majd arany minősítést kaptak, majd fennálásuk 5. évfordóján országos 3. helyezést értek el.

A kórus történetének legnagyobb elismerése az 1984-ben elnyert országos 2. hely volt.

Fennállásuk alatt megtisztelte a kórust Vass Lajos, akinek „Este guzsalyosban“ c. művét adták elő.

De Koncsol László „Harmatcsepp“ c. versét, melyet Vass Lajos zenésített meg szintén.

A Pelsőci Női Karnak ajánlották a szerzők Karsai József „Varázsénekét“ és Berkesi Sándor „Skandináv“ esti dal c. művét is ők szólaltatták meg.

E komoly munka mellett Pelsőcön került megrendezésre a Bárdos Lajos Zenei Hetek alkalmából a III. Nemzetközi Kórusfesztivál.

A Női Kar helyi rendezvények mellett bejárta Szlovákiát, Magyarországot, de vendégszerepeltek Erdélyben is.

E tartalmas és színvonalas munka mellett több éven keresztül vezette a Csemadok Pelsőci Alapszervezetét, de a Rozsnyói TV-ben is tevékenyen kivette részét.

Mindezért az elvégzett és sikerekben gazdag életútért méltónak találjuk Samu Katalint arra, hogy a Csemadok Országos Tanácsa által adományozott Életműdíj méltó tulajdonosa lehessen.